ఓల్గా

ఒక్క ముక్క ... వెధవది ఒక్క ముక్క! కళావర్ రాణి. అసలు మిగతా ఆటంతా ఎప్పుడో అయిపోయింది. ఈ ఒక్క ముక్క! వెధవ, చూసి నొక్కేశాడేమో ముక్కని ... కనీసం ఓ జోకర్... ఊహూం. వచ్చేట్టు లేదు ముక్క. ఆటా వచ్చేట్టు లేదు. జోకరు వచ్చేట్టు లేదు. అదృష్టం వారేట్టు లేదు. కోపం వచ్చేస్తూంది. ఈ చెయ్యి తిరిగేప్పటికి రాకపోతే దిం[illegible]ియ్యాలి... ఈ సారి ముక్క కళావర్ రాణీ అవ్వాలి. కనీసం జోకర్...

"ఏమండి!" లోపల నుం[illegible] మంచం—కుక్కి—ది — పిలుస్తూంది. కిర్రుమని చప్పుడు. మూలుగు. ఆ మూలుగు లేని దెప్పుడు? "ఏమండీ!" మళ్లీ గునుపు ... ముక్కలు కింద పడేసి పైజామాతో ఊడ్చుకుంటూ కదిలాడు లోపలికి సుబ్బారావు.

సీతకి ఏనాడూ బాగాలేదు, కాపరానికి వచ్చిన దగ్గిరనించి ఇప్పటిదాకా. పిల్లలూ ఏడుపు మొహాలే! హుషారు లేదు... రోగిష్టి వెధవలు. ఇది బాగున్న రోజు వాళ్లకి ... వాళ్లు బాగుంటే దీనికి... వంతులు కాబోలు!

సుబ్బారావు కాళ్లీడ్చుకుంటూ వెళ్లాడు. "ఏమిటి?" విసుగ్గా అడిగాడు "..."

"ఊ...ఏమిటి?" చిరాకు.

ఆయాసం మాట్లాడ నీయదు సీతని. దాని కేనాడు నోరు పెగిలింది కనక! సుబ్బారావుకి అంత ఓపిక లేదు. రోజూ చచ్చేవాడికి, ఓపిక ఏనాడో చచ్చి పోయింది. విసుగుమాత్రం మిగిలింది.

కళావర్ రాణి ... వెధవ ముక్క వచ్చే ఉంటుంది. ఈ సీత పిలవకపోతే... వెధవలు ఆడేస్తుంటారు. తనది డ్రాప్ కిందే లెక్క.

"ఊం, ఏమిటి?" గొంతు తీవ్రంగా ఉంది. జవాబు రాదు. అసలే మూలిగే నక్క ... ఏడుస్తూంది. ఇది చాతవును. సుబ్బారావుకి చిరాకు. నిలబడలేడు. అవతల కళావర్ రాణి వచ్చే ఉంటుంది. ఇవతల శ్రీ కళామూర్తి ఉండగా ఆటేం సాగుతుంది? గట్టిగా చెప్పి ఏడవ కూడదూ?

మంచం దగ్గిరగా కూర్చున్నాడు సుబ్బారావు. సీత ఏడుస్తూంది. ఎప్పు డేడవ లేదు కనక? వెధవలు...రెండో ఆట ఆడేస్తున్నారు. . . తనకీ ముక్కలేస్తే బాగుణ్ను ... సీత గొణిగింది. చెవి ఆన్చి విన్నాడు. ఎప్పుడూ ఇంతే! వం[illegible] చిట్లించి నించున్నాడు... సీత కళ్లు మూసుకుంది.

పొడుగు చేతుల చొక్కా వేసుకొని బయలుదేరాడు సుబ్బారావు. బటన్స్ అన్నీ పెట్టుకోలేదు. "ఇంకా సిటుర్నులో జోకరొచ్చింది, గురూ!" ధవ...కొట్టేశాడు. చెప్పు లీడుస్తూ నడిచాడు. ఈ ఆటా లేదు. అన్నీ వచ్చి ముక్కలే వచ్చిఉంటాయి. కార్డు షోల్ ఉండేదాట!

సీత తనకి ... ఎప్పుడూ ఏడుపు పాట పాడుతూనే ఉంటుంది. రోడ్డు మీద పడుస్తూ గొణుగుతున్నాడ సుబ్బారావు. ఇప్పుడు మందు లేకపోతే ఏం? 'పోను' అని తను అనలేదు. వెళ్ళవలసిందే. ఎప్పుడు లేని రోగం గద? ఇంట్లో కూచోనీయదు...

పైజామా చెప్పు కింద వద్దని. ... డబ్బులు చేత్తో పట్టుకున్నాడు... పైజామాకి జేబు కుట్టించవలసింది. ఈ ఎండలో కళ్ళు తెరవడ ఇబ్బందిగా ఉంది. ఎండ ... ఈ ఎండ తనని మండించడానికే ఉన్నట్టుంది. తను అసలు ఇంగ్లాండులో పుట్టవలసిం... కనీసం ఊటీలో... తను దౌర్భాగ్యం. కనీసం ఆట పూర్తి అయిందాకా సీతా ఊరుకోదు ... మూలుగుతుంది.

"పొద్దల్లా అదే ఆట. ఏది మధ్య, ఏది చివర? మధ్యలో పిలవద్దంటారు." సీత ఎప్పుడూ ఆ మాట అనదు. అనుకోనూ లేదు. సుబ్బారావు—ఇంకా నయం—ఆ పాటన్నా చేస్తున్నాడు. ... తను. సుబ్బారావుకి సౌఖ్యం సమకూర్చలేక పోయింది. పైగా, గుదిబండగా మార్చింది. అతన్ని ఆటమధ్యలో లేపేందుకు తనకేం అధికారం?

సుబ్బారావుకి చిరాగ్గా ఉంది. చెప్పు ఎంత ఈడ్చినా ఈ మందుల దుకాణం వచ్చేట్టు లేదు. ఎండ తగ్గేట్టు లేదు. కళ్ళు మండుతున్నాయి. ... కళావర్ రాణీ వచ్చిందాకా సీత పిలవకుండా ఉండవలసింది. తనే ఉందామా అంటే ఉండలేడు. సీత పిలవగానే తను కదులుతాడు. అది అలవాటయిపోయింది సీత పిలిస్తే తన అడుగులు ఆవే కదులుతాయి. అయినా కోపమ్మాత్రం వస్తుంటుంది. అసలు సీతకీ ఆట నేర్పుదామంటే తనే వద్దంది. నేర్చుకోదు. "నువ్వు ఈ బాధలన్నీ మరిచిపోతావు" అంటే వింది కాదు. ఆట మజా తెలిస్తే ... తనని వేధించేది కాదు. అదంతే...దాని బ్రతుకే ఇంతే!

మెట్లెక్కుతూ తూలాడు సుబ్బారావు. ఎవరన్నా చూస్తే తాగాడనుకుంటారు. తను తాగడు... సీత అందుకనే సంతోషిస్తుంది. అదో పెద్ద వరం దానికి! తనకి బద్ధకం. పైజామా తన బద్ధకాని కో సింబల్. పొద్దస్తమానం అలా కూచుంటాడు అనుకొని. తూలుతాడు... నడవాలంటే చాలా ఇది! ఎప్పుడో చిన్నప్పుడు తనూ నడవగలిగేవాడు, కొంచెం కూడా తూలకుండా! అది పాత జన్మలా ఉంది సుబ్బారావుకి.

మెట్లు దిగాడు సుబ్బారావు. చావలేక పోయాడు వెధవ! మందు లేదట! షాపెందుకో ఇది? ఏడవనా? ఇంతదూరం ఈడ్చుకుంటూ వచ్చాడు. ఎండ ఓర్చుకుంటూ వచ్చాడు. నిట్టూర్పులు ఓర్చుకుంటూ వచ్చాడు. దండగమారి ముండా కొడుకు! పీడదగ్గిర రేమండి చచ్చాయి కనక? ఉన్నవి అక్కర్లేనివి! ఈపాటి దానికి తాను కళావర్ రాణిని వదులుకొని వచ్చేశాడు! సీత ఈపాటిదానికి ఆగలేక పోయింది. ఆ ఆట పాడుచేయటానికి కందరికీ అనకేం! ఎండ ఈ సారి ఎదురుగా ఉంది. ...నాకు. వెళ్ళేవేళకి ఆట ప్రారంభించి ఉంటే చావాలి. చాలాసేపు కూచోవాలి. ఇల్లెప్పటికి కలుపుతూంటే బాగుణ్ను!

గుమ్మంలో అడుగు పెట్టాడు. ఆట చివరికి వచ్చినట్టుంది. వాడు షోలో ఉన్నాడు. ఈసారి జోక రేదో? సీత మూలుగు వినిపించడం లేదు. అమ్మయ్య! లోపలికి వచ్చాడు. ఏమీ కనిపించడం లేదు. అసలే గుడ్డి కొంప. ఎండలోంచి రాగానే ఇది పక్కా చీకటి కూపంలా ఉంటుంది. గుమ్మం నెత్తికి తగిలింది. అమ్మ... కళ్ళు తిరిగిపోయాయి. వెధవ కొంప ... కాస్త ఎత్తుగా గుమ్మం పెడితే మునిగేదేమో? "మందు దొరకలేదు. లేదుట." సీత మూలుగు వినిపించడం లేదు. నిద్రపోయిందేమో! చెప్పడం చెప్పాడు. మళ్ళీ తూలుతూ నడిచాడు.

"అరేయ్! నాకూ ముక్కలేయరా!" గదిలోకి వచ్చాడు. "లేదు, గురూ! ఆట మొదలెట్టేశాం ... మళ్ళీ ఆటే!" దొంగ గాడిద కొడుకులు! ఏం మళ్ళీ వేయకూడదూ? చస్తారా? తను చెప్పక పోతేమాత్రం వెయ్యకూడదూ మాసిన వాళ్ళు? గంటసేపు కూర్చోవాలి. తను ఆడని ఆట నాలుగ్గంటల్లా తోస్తుంది సుబ్బారావుకి.

సీత ఒత్తిగిల్లి పడుకుంది. పాలిపోయిన ముఖం ఎముకల మీద అతికించినట్టున్న చర్మం — వెర్రి సీత! తను సుబ్బారావుని సుఖపెట్టలేదు. తనో గుదిబండ! ఈ ప్రాణం పోయినా బాగుణ్ను. ఇలాంటి ప్రాణాలు పోవు. ఎప్పటి పాపానికి ఫలమో ఇది? అయినా తనే ఎండవేళ అందుకు పంపించకుండా ఉండవలసింది. పాపం, ఎంత ఎండగా ఉందో బయట? అయినా తనకి రోగం లేని దెప్పుడు? ఎప్పుడూ ఉండేదానికి ఎందుకు చెప్పాలి తను? ఆ నాయన్ని బ్రతకనీయదు. ఆ గుండెనొప్పి తన్ని బతకనియ్యదు, చావనియ్యదు! ఆయన్ని విసపకుండా చేస్తుంది తన గుండెనొప్పి! ఆ నొప్పిలో తను చెప్పకుండా ఉండలేదు. చెప్పి, తరవాత బాధపడటమూ మానదు తను! అంత ఎండలో వెళ్ళి వచ్చాడు.

ఒంట్లో బాగున్న ఏ ఒక్క రోజూ తను విశ్రాంతి తీసుకోలేదు సీత. అదే తీసుకుంటే జబ్బు తగ్గేదేమో? కానీ అలా అయితే పక్కమీద నించి లేవక్కర్లేదు! ఎండలో సుబ్బారావుని పంపినందుకు బాధ పడుతుంది; ఏడుస్తుంది; తన్ను తాను నిందించుకుంటుంది సీత. పాపం, కాసేపు ఆడుకుంటూంటే తనూరుకోలేదు. అయినా తను ఏ కొంచెం బాగున్నా, అలాటి ఎండలోనే పని చెయ్యడానికి సీత ఆలోచించదు. తనకి

> మనిషి చిత్రమైన వాడు. ఒక పని చేస్తాడు. విఫలమైతే మళ్ళీ ఇంకా కష్టపడతాడు. మళ్ళీ విఫలమైతే ఇంకా కట్టుదిట్టం చేస్తాడు. కాని, అంత జాగ్రత్తగానూ, కట్టుదిట్టంగానూ మొదటే చేస్తే?... అతడు మనిషి కాడేమో!

ఎండ ఏపాటిది? ఆయనకి ఎండ పడదు? ఆయన ఆరోగ్యం బాగున్నట్టు లేదు. ఇదివరలో ఆయన హుషారుగా నడిచేవారు, రాజాలా. అప్పుడూ బద్ధకం ఉండేదికానీ ఇంత కాదు. అయినా ఆయన ఆరోగ్యం బాగోకే ఇదంతా! సుబ్బారావంటే సీతకి అమితమైన ప్రేమ. తనకేమీ చెయ్యడు సుబ్బారావు. అయినా అతను లేకపోతే తను బ్రతకగలనా అనుకుంటుంది.

సుబ్బారావుని తనేం అనలేదు. తనకి రోగం. వదలదు. ఎన్నాళ్ళని చేస్తాడు సుబ్బారావు? అయినా ఆయనకి బద్ధకం. అదీ ఓ రోగమే కాబోలు! తను చెబితే మాత్రం వెడతాడు. డాక్టరు చెప్పిన మందులు తెస్తాడు. తన రోగం దగ్గిర బద్ధకం చూపడు. చెప్పినంతవరకూ చేస్తాడు.

సుబ్బారావు ఆడుతున్నాడు. ఈసారి కళావర్ రాణీ మీదే నించున్నాడు. ఒక్క ముక్క ... కళావర్ రాణీ ... పోనీ, కట్ జోకర్ ... ఈసారి తప్పదు తను గెలవడం ... కళావర్ రాణీ తప్పక వచ్చి తీరుతుంది.

లోపల సీత మంచం కిర్రుమంది... మూలుగుతూంది సీత ... ఆ మూలుగు వినిపిస్తూంది. ఇది పాత రికార్డే. ఈ రికార్డు పగలదు ... కళావర్ రాణి వచ్చేస్తుందీ సారి...లోపలించి మూలుగు ... ముక్కలు పట్టుకులేవబోయాడు సుబ్బారావు. "అరేయ్, లేవకురా... నాకు ఫినిషుంది. ఒక్క రౌండ్, గురో." వాడి కయిపోతూందిట! ఏడిశాడు... వాడి కా ముక్క రాదు. తనకి వస్తుంది కళావర్ రాణీ...కనీసం జోకర్ ... లోపల మూలుగు... ఎప్పటి మూలుగే ... ఆ మండలేడు... నిలబడుతున్నాడు సుబ్బారావు. "కూచో." భుజమీద చెయ్యి వేసి కిందికిలాగాడు వాడు. "కొంపే మునగలేదు లేవోయ్! కాసేపు కూర్చో... ఈ రౌండ్ ఆడేయ్ ... ఏమన్నా కొత్తా?"

అవును...ఏమన్నాకొత్తా? ఊహూ... ఎప్పటి మూలుగే ... ఎప్పుడూ ఉండే రోగమే ... కళావర్ రాణీ రాలేదీ రౌండ్లో... ఈసారి వచ్చేస్తుంది... అమ్మయ్య...వాడికీ రావలసిన ముక్క రాలేదు... తనే గెలుస్తాడు... ఒక్క ముక్క... కళావర్ రాణీ ... లోపలినించి మళ్ళీ కుక్కిమంచం కిర్రుమంటూంది. సీత వెక్కిళ్ళు వినపడుతున్నాయి. తనిక నిలవలేడు. ముక్కలు కింద పడేశాడు. లేచి కదిలాడు. తూలుతూ గుమ్మంలోకి అడుగు వేస్తున్నాడు.

"ఏమిటోయ్, పెద్ద మునిగి పోయింది?" వాడింకా గొణుగుతూనే ఉన్నాడు. తన్ని వీళ్ళే నాశనం చేసేది. సీత పిలిస్తే, ఏడిస్తే తన్ను కూర్చోమంటారు. రాస్కెల్స్ ... పక్కా ముండా కొడుకులు ... పేడపురుగుల్ని చేర్చాడు తను... ఇదివరలో తనూ తూలకుండా నడిచేవాడు ... బద్ధకం ఉండేది కాదు. అది క్రితం జన్మ కాబోలు! సీత ఏడుస్తూంది ... మళ్ళీ గుండెనొప్పి. "ఏమిటి?" విహ్వలంగా అడిగాడు సుబ్బారావు.

సీత కన్నీళ్ళు చీకట్లో మెరిశాయి... సీత...తన సీత...తన్నింతగా ప్రేమించే సీత ... ఈలాటి సమయంలో కూడా తను ఆడుకుంటూంటే ఏమీ అనుకోని సీత! సీత గుండెలు కుండలు...అమృతమో, పాలో నిండుగా ఉన్న కుండలు, అందుకునేకాబోలు గుండెనొప్పి! "ఏమిటి, సీతా?" సుబ్బారావుకి ఆశ్చర్యం కలిగింది. తనింత గాద్గదికంగా ఈ మధ్య ఎప్పుడూ బాధపడలేదు.

సీత కన్నీళ్ళు మాత్రం కన్పిస్తున్నాయి. మిగతాదంతా చీకటి ... ఇంకా ఆ కన్నీళ్లకి బలముంది. తన్ని బంధించి వేస్తాయి. మంచం మీద పక్కగా కూర్చున్నాడు సుబ్బారావు. సీత కళ్ళు తన కళ్లలోకి చూస్తున్నాయి. చాలా రోజులైంది అలా చూసి ... చాలా బలంగా చూస్తోంది సీత. తను భరించలేడు. "ఏమిటి, సీతా?" కళ్ల కింద ముడతల్లో నవ్వు చిందించాడు సుబ్బారావు.

సీతకి మరేం అక్కర్లేదు. తనలా పక్కన కూర్చుంటే ... తన గుండెలో ఆశల నవ్వుతరగలు తరలితే ... అదే పదివేలు! ... కళ్ళు పిలుస్తున్నాయి. నీరసంగా పిలుస్తున్నాయి. సీత ముఖం పీక్కుపోయి తెల్లగా కనిపిస్తోంది. జుట్టు ఎండిపోయింది. సీత ముఖానికి ముఖం ఆనించాడు సుబ్బారావు. గుండెకి గుండె తాకించాడు. సీత...తన సీత... సీతకి మరేం అక్కరలేదు ... గుండెనొప్పి ఎక్కడుందో? సుబ్బారావుని సీత ఎలా విందించగలదు? ఊఁ హూఁ.

"మందు సీసా తీసుకువస్తాను సీతా." సుబ్బారావు లేచాడు. "మన షాపులో లేదు. అవతలి షాపులోకి వెళతాను." సుబ్బారావు లేచాడు. "ఎందుకండీ మందులు? ఇదేం కొత్త? ఎప్పుడూ ఉండేదే. ఇలా దగ్గిరగా కూచోండి, చాలు..."

"లేదు, సీతా! నేను చూడలేను ... వెళతాను." సుబ్బారావు తూలుతూ నడిచాడు. ముందు గదిలో వెలుగ్గా ఉంది. "గురూ! ఇవాళ టాటే...ఈ సారింకా కాలేదు. నువ్వూ ఆడేయ్, గురూ! అయిపోతుంది." ఒక్క ముక్క...కళావర్ రాణీ ... జోకర్ ... అయినా ఇప్పు డాడడు తను. తను కూచోలేడు. కూచుంటే మళ్లీ లేచే ఓపిక లేదు. చెప్పు లేడుస్తూ బయటికి నడిచాడు.

తన ముందుచెయ్యి వాడు కళావర్ రాణీనే వేసి ఉంటాడు... ఛ! ఛ! తను విలువడి ఆడెయ్యవలసింది. ఎలాగూ పోతున్నాడు. ఒక్క క్షణం ఆగితే కొంప మునగదు. తనకి తెలుసు... ఆడితే తనే నెగ్గేవాడు. ఒక్క ముక్క ... ప్చ్ ... టైము ఏడయింది...వేడిగాలి ఇంకా వీస్తోంది.. అలుగడ్డలు ఉడకవెయ్యవచ్చు ఈ వేడిలో

మెట్లు దిగాడు సుబ్బారావు. ఛీ...ఛీ.. ఏడిదగ్గిరా లేదు. ఎందుకు పెడతార షాపులు? ఏ మందుండి చచ్చింది వీళ్ల దగ్గర? షాపు తగలబెట్టించాలన్నంత కోపం వచ్చింది. చిరాకు... సుబ్బారావు రెం డడుగులు వేశాడు. తూలుతున్నాడు. "అబ్బ!" కాలికి రాయి తగిలింది. రక్తం రుతూంది. అసలు రాకుండా ఉండవలసింది. సీత ఏడిస్తే తను మరి నిలవడు. అది అనుకోకుండా చేసే పనుల్లో ఒకటి ... కళావర్ రాణీ వాడు వదేసి ంటాడా? తను లేడు.. తరవాత డి తక్కర్లేదు కాబోలు? కళావర్ రాణీ గిలిపోయి ఉంటుంది.., తనుంటే తీసు వేవాడు. ఏనిమిదయింది.

పెద్ద బజారులో షాపుకి వెళ్లాలా? ప్పుడు మళ్లీ అక్కడదాకా కళ్లీడ్చలేడు. స్త కాఫీ తాగాలి. ఇప్పుడు తను పోలేడు. యినా కొంప మునిగిం దేమందికనక? ందు వేసుకోగానే తగ్గేది లేదు. వేసు కపోతే ఎక్కేదీ కాదు... అదంతే... ను బజారుకి వెళ్లడు. వెళ్లలే పెలా ాలుతూ. కాస్త ముఖం కడుక్కుని ళ్లచ్చు... అయినా రేపు తెచ్చుకోవచ్చు. నెలాగూ అటు వెడతాడు ప్రత్యేకం నికోసం ఎందు కిప్పుడు? అసలు సీత న్ని వెళ్లమనే చెప్పలేదు. అయినా చ్చాడు తను.

ఇంటికి వెళ్లి ముఖం కడుక్కోవాలి. అన్నం తినెయ్యాలి. ఇవాళ తను ఒక్క ఆటా గెలవలేదు. గెలవబోయినప్పుడల్లా ఒక్క ముక్కతో ... కళావర్ రాణీలో తప్పిపోయింది. ఒక్కసారి గెలవాలి.

అంతా లేచిపోయారు వెధవలు! కనీసం దాన ఎత్తి మూల పెడదామన్న జ్ఞానం కూడా లేదు. పేకముక్కలు గూట్లో ఉంటే తియ్యడం వచ్చుగానీ, మళ్లీ అక్కడ పెట్టలేరు. ఆ వీస్ట్రేటే కాస్త అవతల వంచి తేకూడదూ? దొంగ రాస్కెల్స్! ఒళ్లు బలిసింది... వీళ్లని చేరనియ్య కూడదు. వీళ్లే తన్ని నాశనం చేస్తున్నది. ఇదివరలో తను తూలకుండా నడిచేవాడు... ఆ రోజులు మళ్లీ రావు. తనలో ఎముకలు చచ్చిపోయాయి.

అన్నం వండి పిల్లలికి పెట్టేసరికి తొమ్మిది దాటింది. తనూ ఇంత కతి కాడు. పిల్లల్ని గదిలో పడుకోబెట్టాడు. చిన్నాడికి ఒళ్లు వెచ్చనంది. ఎవరో ఒకరు ... ఎప్పుడూ ఇంతే. తనొక్కడే బాగున్నది. తనకీ బద్ధకం ఉంది. ఒళ్లు తూలుడు...సీత నిశ్శబ్దంగా పడుకొంది. నొప్పి తగ్గింది కాబోలు. దాని కింత కాఫీ కలిపి ఇయ్యాలి. కుంపటి ఆర్పేశాడు. స్టౌకి కిరసనాయిలు లేదు. కుంపటే గతి ...

"సీతా! కాఫీ తాగు... లే..." గ్లాసు పట్టుకు కూచున్నాడు. సీత మెల్లిగా దొర్లింది. కుక్కిమంచం కిర్రుమంది. కాఫీ తొణికింది....చెంబు చుర్రుమంది. అసలే చిరాకు ... సుబ్బారావుకి కోపం వచ్చింది. పెదిమ కొరుక్కున్నాడు. తనకి తృప్తి లేదు. సీతకి ఆరోగ్యం లేదు... అందుకనే తృప్తి లేదేమో? సీతని తను ఇవాళ గాఢంగా ప్రేమిస్తాడు... అయినా సౌఖ్యం లేదు. తృప్తి ఎలా వస్తుంది? ఎక్కడో ఉందిట సౌఖ్యం! అది సౌఖ్యమా? తనా బురద మెచ్చుకునేందు కింకా పంది కాలేదు. తనింకా మనిషే.

ఈ పేకాట కొంత తృప్తి ఇస్తుంది. తను జీవితాన్ని దీనితో లాగివెయ్యచ్చు... అయినా ఇది బద్ధకం నేర్పింది బాగా. తృప్తి ఉంటే అదే చాలు. అదే ఇస్తుంది పేకాట! ఆట అయిపోయేది అస లిందాకా! తప్పకుండా గెలిచేవాడు. తను అదీ పూర్తిచెయ్యలేక పోయాడు...తృప్తి తనకి లేదు రాదు. ఒక్క ముక్కలో తప్పిపోయింది ... ఒక్కటే ఒక్కటి ... కళావర్ రాణీ...

బయట మళ్లీ చేరారు. ముక్కలు వేసుకుని కూర్చున్నారు. తను వద్దన లేదు. తనకా బలం పోయింది. తను వ్యసనానికి బానిస! అది లేందే తనకి ఆనందం లేదు. సీత కళ్లు మూసుకుంది. సీత ఇవాళా అందంగా ఉంది...తను ప్రేమిస్తాడు గనక... ఇవాళా పెదిమల మీద చిరునవ్వుఉంది...తన్ని ప్రేమిస్తుంది గనక... సీత కళ్లు మూసుకుంది. నొప్పి తగ్గింది కాబోలు!

టైము పదిన్నరయింది. పిల్లలు నిద్రపోతున్నారు. అప్పుడే ఒక ఆట అయింది. తనూ వెళ్లి కూర్చున్నాడు సుబ్బారావు. తనకి తృప్తి ఇస్తుంది పేకాట. అందుకోసమే ఈ చీడపురుగుల్ని పెంచుతున్నాడు తను! తనకి తెలుసు సీత తన కెక్కువని. సీత ఏడిస్తే తను నిలవడు. తనమీద తనకి అదుపు ఉంది. రెండాటలు వరసగా పోయాయి. మూడో ఆట ...

మూడో ఆట. చక్కగా వచ్చాయి ముక్కలు. ఈసారి నల్లరాణీ అన్నీ కట్ జోకర్లు. ఆశ్చర్యం! తనెప్పుడు గెలుద్దామన్నా కళావర్ రాణీ కావాలి. కళావర్ రాణీ వస్తే ఈసారి సీక్వెన్సు అవుతుంది. ఇస్పేట్ రాణీ అయినా సరే. కళావర్ రాణీ జోకర్‌గానూ పెట్టుకోవచ్చు. ఒక్క ముక్క...కళావర్ రాణీ...తనీసారి గెలవక తప్పదు. సీత నిద్రపోతూంది. తనీసారి గెలవకుండాపోడు. నొప్పి తీరుతుంది.

అవతల వాడూ అయిపో వచ్చిందంటున్నాడు. వాడికీ ఒక్క ముక్కేట! అయినా తనకే అవుతుం దాట! తనీసారి గెలవక తప్పదు. కళావర్ రాణీ తనకి రాకుండా పోదు. కళావర్ రాణీ రాకుండా తను పోడు. లోపల కుక్కిమంచం కిర్రుమంది. 'సీత మూలగటం లేదు.' గొణుక్కున్నాడు సుబ్బారావు. అయిపోతూంది ఆట... సీత మూలుగు వినిపిస్తోంది. 'సీత మూలగటం లేదు.' గొణుక్కున్నాడు సుబ్బారావు. "తొందరగా కానీయండిరా" విసుగ్గా అన్నాడు. చేతకాని వెధవలు... గంటసే పాడతారు.

సీత ఏడుస్తోంది... తన తొందరా వచ్చేసింది... ప్చ్ ... ఎర్రరాణీ! తనకి నల్లరాణీ కావాలి... కళావర్ రాణీ ... మళ్లీ రౌండ్ దాటిపోయింది...సీత ఏడుపు సన్నగావినిపిస్తోంది...వెక్కిళ్లు... ఆయాసం ... తను నిలవలేడు... వదల లేడు... ఈ ఒక్క ఆట... ఇంత తినవి దాకా వచ్చింది... గెలవాలి... ఈ జోకా ఇది గెలిచి తీరాలి. తృప్తి కావాలి... సీత... కళావర్ రాణీ... సీత ... కళావర్ రాణీ...

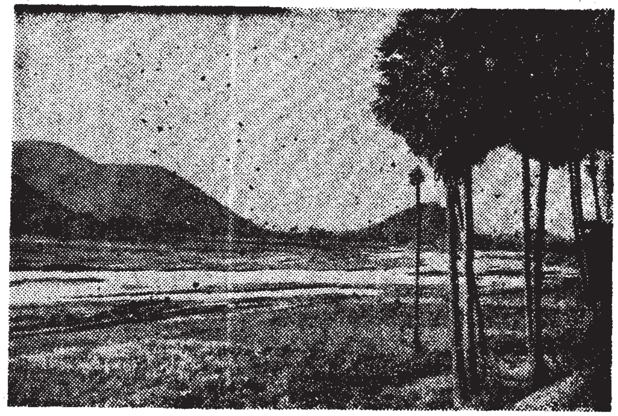

పరిసర ప్రకృతి

ఫోటో — కట్టా రామకృష్ణారావు (అనకాపల్లి)

ముఖ్య[illegible]న వార్త

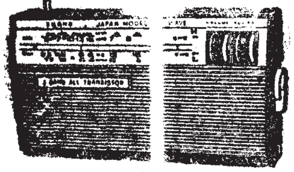

ఇప్పుడు నెలసరి రు. 10 [illegible] — ల వాయిదాల మీద సుప్రసిద్ధమైన 1970 మాడెల్ సూపర్ సోనిక్ ట్రాన్సిస్టర్లు పొందండి. [illegible] సంవత్సరములుగ్యారంటీ ఇవ్వబడినది. మిక్కిలి [illegible] శస్తమైన కాబినెట్‌లో రంగు లైటు అమర్చబడి[illegible]. తగ్గించబడిన వెల రు. 240/— లు మా[illegible]తమే. కొనుగోలుదార్లు సరైన పూర్తి అడ్రసు [illegible]ంగ్లీషులో పంపవలెను. సరుకులు పార్శెలు ద్వారా [illegible]పబడును.

BRITISH AGEN[illegible]IES (WAPM),
Kailash Nag[illegible], Delhi-31.

మంచి వార్త

★

ఇంగిిష, [illegible] యుర్వేద, యునాని, హో[illegible]మియోపతి, ప్రకృతి వైద[illegible]ములవల్ల సాధ్యము కా[illegible] వదలివేయబడిన అన్ని వ్యాధులకు కాయకల్ప చి[illegible]త్స చేయబడును. ఈ [illegible]కిత్స వలన దేహములో వు[illegible] వ్యాధులు తొలగిపోవుటయే [illegible]గాక, నూతన యవ్వనము కల[illegible]గును. లావుపాటివారు సన[illegible]గను. బలహీనులు బలవ[illegible]తులు. గను చేయబడుదురు వివరములు కోరువారు పోస[illegible] ఖర్చులకు ఒక రూపా[illegible] పంపవలయును.

శ్రీ యోగా[illegible]శమము

పెదవాల్తేర పోస్టు,

విశాఖపట్[illegible]ణము

అనన్య సామాన్య ప్రచారంగల
తెలుగు వారపత్రిక
ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక

అసహ్యకరమైన తామరను అంతమొందిస్తుంది త్వరితంగా!

కెంప్స్ తామర మందు

● తామరను కలిగించే సూక్ష్మ క్రిములను నిర్మూలిస్తుంది త్వరితంగా. ● దురద మంటలు మొదలగు వని అంత మొంది స్తుంది తక్షణమే. మొంది స్తుంది తక్షణమే ● శిల, మరియు, తలి వగుళ్లకు కూడ ఉత్తమమైనది ● వక్యం, రోగ వివరణ పార్యం చేస్తుంది.

కెంప్స్—
శతాబ్ది కాలపు
సేవాసాంప్రదాయం

కెంప్ అండ్ కో. లి., బొంబాయి-25

RANJIT-KC-3-TE

సీత... సీతే కావాలి... తనకి సీతే కావాలి... లేచి నుంచున్నాడు. "కూర్చోరా!" లాగి కూర్చోబెట్టారు. "కొంపేం మునగదు... ఎప్పుడూ ఉండేదేగా!" రాస్కెల్స్! వీళ్లదేం పోయింది? అలాగే చెబుతారు. ఒక్క రౌండ్?... పోనీ, ఒక్క క్షణంతో ఏమౌతుంది గనక? ఏనాడూ ఉన్నదే. 'ఈ ఒక్కసారికీ నన్ను క్షమించు, సీతా!' తన రౌండ్ వస్తోంది... వచ్చేసింది... కళావర్ రాణీ తనకే వచ్చింది. ఆనందంతో ఊగిపోయాడు సుబ్బారావు. అది అతడి బలహీనతా? కాదూ? ఏమో... జీవితం ఎడారిలో తృప్తి దొరకని సుబ్బారావుకి పేకాట ఒక సీటచెలమ... తృప్తి ఇస్తుంది... పరిస్థితులతన్ని అలా చేశాయి. లోపలికి పరిగెత్తాడు సుబ్బారావు.

సీత మామూలుగానే ఉంది. "ఎందుకు వచ్చారు మీరు? ఆడుకోండి." తనుండ లేదు. "అంత సీముణ్ణా, సీతా?" సీత నవ్వింది. నవ్వులో కళ చావలేదు. "ఎప్పుడూ ఉండేదే ఇది. ఎందుకు వస్తారు? ఆడుకోండి..." తల అడ్డంగా ఊపాడు సుబ్బారావు. తనకి కన్నీళ్లు వచ్చాయి. సాధారణంగా రావు. ఇవాళ వచ్చాయి. ఆనందంగా ఉంది సుబ్బారావుకి... తనకి కళావర్ రాణీ వచ్చింది. తను నెగ్గాడు. సీత నవ్వింది. తనకి కన్నీళ్లు వచ్చాయి. ఇంతకన్నా ఏం కావాలి సుబ్బారావుకి? తృప్తిగా ఉంది అతనికి. మెల్లిగా వంగి సీతని ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. "సీతా! పెద్ద బజారుకి వెళ్లి మందు తెస్తాను. ఇవాళ లేకుండా రాను." లేచి నించున్నాడు సుబ్బారావు. "వద్దండీ. ఎందుకు? ఎప్పుడూ ఉండేదేగా! ఇలా కూర్చోండి, చాలు." ఊహూ. తను వినడు. ఇవాళ అది లేకుండా తను రాడు. అక్కడ లేకపోతే మరెక్కడికైనా పోతాడు. వచ్చిన తరవాత సీత దగ్గిరే కూర్చుంటాడు.

బయటికి నడిచాడు సుబ్బారావు. ఇంకా ఆడుతూనే ఉన్నారు. వీళ్లకేం రోగం? తను బాధ మరిచిపోవడానికని ఆడతాడు కాసేపు. వీళ్లు? కోపంవచ్చింది సుబ్బారావుకి. ఈ రాస్కెల్స్ తన్ని నాశనం చేశారు... రాస్కెల్స్... "బయటికి నడవండిక." గట్టిగా అరిచాడు. ఆశ్చర్యంగా చూచి, గొణుగుతూ అంతా బయటికి నడిచారు. పేకముక్కలు చింపి పారేశాడు... కళావర్ రాణీనికూడా చింపి పారేశాడు. బయటికి నడిచాడు సుబ్బారావు.

టైము పదకొండున్నర దాటింది. వెన్నెల్లో చల్లగా ఉంది. హాయిగా ఉంది.

వెన్నెలాటి దుప్పటి మీద విసిరిన ముత్యాల్లా ఉన్నాయి నక్షత్రాలు. పేక ముక్కలు చింపేశాడు తను! చల్లగా ఉంది... ఇప్పుడు సుబ్బారావు తూలటం లేదు. నిటారుగా, హుషారుగా నడుస్తున్నాడు. మళ్ళీ క్రితం జన్మ సుబ్బారావు వచ్చాడు. సైకిలు వీధి కొస ఇంట్లోంచి తీసుకున్నాడు. ఈవేళ సైకిలు తను బేలన్సుతో తొక్కగలడు. వేగంగా తొక్కుతున్నాడు. చల్లగా, హాయిగా ఉంది. తను ఆట గెలిచాడు. కళావర్ రాణీ భలేగా వచ్చింది!

పెద్ద బజార్లో షాపు మూసేశాడు. అవతల మరో షాపు ఉంది. అది ఇరవై నాలుగు గంటలూ పనిచేస్తుంది. అక్కడ దొరికింది. సుబ్బారావు తృప్తిలో సైకిల్ తొక్కుతున్నాడు. ఇందాకా కళావర్ రాణీ వచ్చింది. తను గెల్చాడు. ఇందాకా సీత నవ్వింది. తను పేకముక్కలు చింపేశాడు. ఇప్పుడు తనకి మందు దొరికింది. తను తూలడం లేదు...ఇప్పుడు చల్లగా, హాయిగా ఉంది...తనకి తృప్తి [illegible] ఉంది... సీత తనది.

సీత కళ్ళు మూసుకుంటుంది. సీత అందంగా ఉంది, తను ప్రేమిస్తాడు కనక! సీత అందంగా నవ్వుతూ ఉంది, తన్ని ప్రేమిస్తూంది కనక! పిల్లలు నిద్రపోతున్నారు.

"సీతా! మందు తెచ్చాను. లే... వేసుకో ... ఊఁ." సీతని కుదుపుతున్నాడు సుబ్బారావు. "సీతా! సీతా!" ఆదుర్దాగా కుదుపుతున్నాడు సుబ్బారావు.

కుక్కిమంచం కిర్రుమనదు... సీత రోగం తీరిపోయింది. సీత మరి మూలగదు సీత మళ్ళీ ఏడవదు ... కన్నీళ్ళు తిరిగాయి సుబ్బారావుకి. మంచం నీటి పొరలో కదలాడినట్లయింది. "సీతా!" అంటూ సీతని గాఢంగా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. బిగ్గరగా ఏడిచాడు సుబ్బారావు. సీత అందంగా చిరునవ్వు చిందిస్తూంది, తన్ని ప్రేమిస్తూంది గనక! సీత అందంగా ఉంది, తను ప్రేమిస్తాడు గనుక!

సుబ్బారావు సీతమీదే ముఖం ఆన్చి నిదురపోయాడు.

మనిషి చిత్రమైనవాడు. ఒక పని చేస్తాడు. విఫలమైతే మళ్ళీ ఇంకా కష్టపడతాడు. మళ్ళీ విఫలమైతే ఇంకా కట్టుదిట్టం చేస్తాడు. . . కానీ అంత జాగ్రత్తగానూ, కట్టుదిట్టంగానూ మొదటే చేస్తే? ... అతడు మనిషి కాడేమో! సాయంకాలమే సుబ్బారావు పెద్ద బజారుకి వెడితే మందు దొరికేది... సీత బ్రతికేదేమో? కానీ సుబ్బారావు—అతడి స్థితిలో ఉన్న మరో మనిషి—అలా [illegible] చేసేవాడా? అంతెందుకు [illegible] అలా [illegible] ఉండని మనిషి [illegible] నడు... [illegible] చెయ్యకుండా [illegible] లేదు.

[illegible] సుబ్బారావు [illegible] [illegible] ఉదయం [illegible] [illegible]ంది. [illegible] లేవలేదు. [illegible]వాడు. [illegible] పెళ్ళాం పోయింది [illegible] మిగతా [illegible] వచ్చారు ... [illegible]బ్బారావుని [illegible] పోశారు... ఇన్నాళ్ళ [illegible] అతన్ని [illegible] అనలేదు. స్థైగా, [illegible] ఓరిమికి [illegible] కున్నారు. ముందు [illegible] కూడా [illegible] లేవనీయలేదు సుబ్బా[illegible] లేదేనా! ఏనాడూ సుబ్బారావుని [illegible] ఇచ్చకాన్ని గూర్చి [illegible] లేదు. [illegible], వాళ్ళ పెంచారు. [illegible] ఆట [illegible].

[illegible] కం పెద్ద నేరమేం [illegible] అదో [illegible]నత. సహజమైనది. [illegible]న్నాళ్ళూ [illegible] నేరంగా చూడలేదు [illegible]దుచేతే! [illegible] అదే తప్పని, దాని ఫలి[illegible] బట్టి [illegible] నేరంగా పరిగణిస్తున్నా[illegible]. నేరం [illegible]దూ నేరమే! నేరంకానిది [illegible] ఒక [illegible]నత. దాని ఫలితాన్ని [illegible] పెద్ద [illegible] మారుతుందా? [illegible] అలా [illegible] తిస్తాడు. ఫలితాన్నిబట్టి నేరాన్ని [illegible]స్తాడు! ఇన్నాళ్ళూ [illegible] ఊరు [illegible], ఇవాళ దాని ఫలితా[illegible] చూసి [illegible]ంచరాని నేరంగా చిత్రించి [illegible] సుబ్బా[illegible] మిత్రబృందం. నలుగు[illegible] కలిసి [illegible]మ్మెత్తిపోశారు సుబ్బారావు[illegible] పేట [illegible]ంతా దుమ్మెత్తిపోసింది సుబ్బా[illegible]ని.

సుబ్బారావు తృప్తిగా నిద్ర[illegible] తున్నాడు [illegible] నిద్రలో కళావర్ రాణీ [illegible] వచ్చింది. [illegible] గెల్చాడు ... సీతని [illegible] పెట్టు[illegible]న్నాడు... తనకి కన్నీళ్ళు వచ్చాయి. [illegible] నవ్వుతూంది... పేకముక్క[illegible] చింపే[illegible]ను... కళావర్ రాణీ [illegible] కూడా... [illegible] నలుగుర్నీ వెళ్ళగొట్టే[illegible]ను...తను [illegible]లకుండా నడుస్తున్నాడు. ఎప్పుడో [illegible] దటి జన్మలా ఉంది. [illegible] నిద్రని [illegible]స్తూంది.

సుబ్బారావు తృప్తిగా [illegible] నిద్రపోతు[illegible]డు. ★

నిజాయితీ

ప్రపంచంలో [illegible] [illegible]రించే [illegible]న్ని భూతాలకంటె [illegible] ప్రమాద[illegible]రమైనది నిజాయితీ లోపించడమనేదే.

—ఫ్రాయిడ్

నదులు-గాథలు

గోదావరి

భారతదేశానికి ఉత్తరాన ఒక గంగానది ఉంటే, దక్షిణానకూడా ఒక నది గంగానదిగా ప్రసిద్ధి చెందింది. ఆ పవిత్రనదే గోదావరి. గోమాత దానం కారణంగా ఈ నదికి గోదావరి అనే నామధేయం ఏర్పడింది.

బొంబాయినుంచి మన్మాడ వెళ్ళే రైల్వే మార్గంలో నాసిక స్టేషన్ ఉంది. దీనికి 18 మైళ్ళ దూరంలో గల త్ర్యంబకేశ్వరం దగ్గిర 8 చెరువు లున్నాయి. అందులో గంగాసరమనే ఒక చెరువుచుట్టూ కొండ లున్నాయి. ఈ కొండల్లోంచే చెరువులోకి నీరు వస్తుంది. ఇక్కడే గోదావరి జన్మించింది. సమీపంలోనే గోరఖ్ నాథ్ గుహ ఉంది. వనవాస సందర్భంలో రాము డిక్కడ కొన్నాళ్ళు గడిపాడు. సీతాపహరణం మొదలైన విషయాలు నాసికకు దగ్గిర్లోగల ఇక్కడి పంచవటిలోనే జరిగాయి.

నాసికనుంచి గోదావరి పైఠన్ నగరం చేరుకుంది. పూర్వం ఈ నగరాన్ని ప్రతిష్ఠానమని పిలిచేవారు. భక్తి జ్ఞానాలను లోకమంతటా విస్తరింపచేసిన మరాఠీకవులు, విద్వాంసులు, మహాత్ములు ఈ నగరంలోనే జన్మించారు. గంగాతీరాన గల కాశీ నగరానికి గల మహత్వమే గోదావరి ఒడ్డున గల ఈ పైఠన్ నగరానికీ ఉంది. గోదావరి మనకీ గాథ లన్నిటితోబాటూ సంత జ్ఞానేశ్వరుని చరిత్రకూడా వినిపిస్తూంటుంది.

జ్ఞానేశ్వరుని తండ్రి వైరాగ్యం వదిలి పెట్టి గృహస్థు ఆయ్యాడు. దాన్ని ఆ నాటి సమాజం గుర్తించలేదు. యజ్ఞోపవీత కర్మ చేసుకొనేందుకు అతని కుమారులకు పైఠన్ నగర బ్రాహ్మణులు అనుమతి ఇవ్వలేదు. "'ఆ దున్నపోతు పేరుకూడా జ్ఞానదేవుడే. కాని, లాభమేమిటి? అది వేదమంత్రాలు పఠించగలదా?'' అని ఒక బ్రాహ్మణుడు జ్ఞానేశ్వరుని అపహాస్యంకూడా చేశాడు. "అవును, ఆ పని అది తప్పక చెయ్య గలదు. నాకు, దానికి ఏమీ భేదం లేదు'' అని జ్ఞానదేవు డన్నాడు.

"అయితే, చూపించు" అన్నాడు బ్రాహ్మణుడు. దున్నపోతుని తీసుకు రమ్మన్నాడు జ్ఞానేశ్వరుడు. దున్నపోతుని తీసుకొనిరావడానికి వాళ్ళు దానిని కొట్టిన దెబ్బలన్నీ జ్ఞానదేవుని వీపుమీద కనిపించాయి. జ్ఞానేశ్వరు డా దున్నను నిమురుతూ, దాని శిరస్సుపై చెయ్యి వేశాడు. వెంటనే ఆ దున్న ఋక్కుల్ని పఠించసాగింది.

నాందేడ వచ్చుసరికి గోదావరి వెడల్పుగా ప్రవహిస్తూంది. ఇక్కడ మహారాష్ట్రుల ప్రాచీన నగరం ఉంది. సిక్కుల గురుద్వారం కూడా ఉంది. సిక్కుల పదవ గురువు గురు గోవింద సింగ్ ఇక్కడే పరమపదించాడు.

ఆంధ్ర ప్రదేశ్‌లో గోదావరి ఒడ్డునే భద్రాచలం ఉంది. రామదాసు, తానీషా, భద్రాద్రి రామచంద్రుల గాథ మనకు సువిదితమే! ఇక్కడ ప్రతి సంవత్సరం శ్రీరామనవమికి అతివైభవంగా ఉత్సవాలు జరుగుతూ ఉంటాయి. ఈ నది ఒడ్డునే రాజమహేంద్రవరం (రాజమండ్రి) ఉంది. చాళుక్య వంశపు రాజుల రాజధానిగా ఈ నగరం ప్రసిద్ధి చెందింది.

ధవళేశ్వరం వద్ద ఈ నదికి ఆనకట్ట ఉంది. కాలవలద్వారా బంగారు పంటలు పండుతున్నాయి. నేటి మన ప్రభుత్వం ప్రణాళికలద్వారా ఈ నదీజలాల్ని సంపూర్ణంగా ప్రయోజనకార్యాలకై వినియోగించసాగింది.

గంగానది ఒడ్డున 12 సంవత్సరాల కొకసారి కుంభమేళా జరిగినట్లే, గోదావరి తీరంలోకూడా రాజమండ్రి వద్ద పుష్కర స్నానాలు జరుగుతాయి. మన ప్రాచీన నాటక మహాకవి అయిన భవభూతి తన ఉత్తర రామచరిత్రలో గోదావరినిగూర్చి విశదంగా, కమనీయంగా వర్ణించాడు.

సేకరణ: కాలిపు వీరభద్రుడు